

bol názov žalobkyne ponechaný na zozname osôb, skupín a subjektov, ktorých finančné prostriedky a hospodárske zdroje sú zmrazené podľa článkov 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP (4) a článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 v rámci boja proti terorizmu.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza sedem žalobných dôvodov založených, pokiaľ ide o oznámenie Rady 2010/C 188/09:

— na porušení článku 279 ods. 2 tretej vety ZFEÚ, keďže žalobkyňi nebolo doručené uvedené oznámenie a samotné oznámenie v *Úradnom vestníku Európskej únie* nemožno považovať za takéto doručenie aktu,

— na porušení článku 41 ods. 2 písm. b) Charty základných práv Európskej únie, keďže uvedené oznámenie bolo pre žalobkyňu takmer nedostupné,

— na porušení článku 6 ods. 3 písm. a) Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (EDLP) týkajúceho sa práva obvineného byť bez meškania a v jazyku, ktorému rozumie, podrobne oboznámený s povahou a dôvodom obvinenia proti nemu,

a pokiaľ ide o rozhodnutie 2010/386/SZBP a nariadenie č. 610/2010:

— na zjavne neprávnom posúdení, keďže Hamas ako legitímne zvolená vláda nemôže byť zapísaná na zoznam teroristov podľa zásady nezasahovania do vnútorných záležitostí štátu,

— na porušení základných práv žalobkyne tým, že bolo porušené

— jej právo na obhajobu, ako aj právo na riadnu správu vecí verejných, keďže rozhodnutiu o ponechaní žalobkyne na zozname osôb, skupín a subjektov, ktorých finančné prostriedky a hospodárske zdroje sa zmrazujú, nepredchádzalo oznámenie skutočností svedčiacich v jej neprospech a žalobkyňa nemohla užitočne uplatniť svoj názor na tieto skutočnosti, a

— vlastnícke právo, keďže zmrazenie finančných prostriedkov žalobkyne predstavuje neodôvodnené obmedzenie jej vlastníckeho práva,

— na porušení povinnosti odôvodnenia vyplývajúcej z článku 296 ZFEÚ, keďže Rada neuviedla výslovné odôvodnenie v rozhodnutí 2010/386/SZBP ani v nariadení č. 610/2010.

(1) Oznámenie Rady 2010/C 188/09 z 13. júla 2010 určené osobám, skupinám a subjektom uvedeným na zozname ustanovenom v článku 2 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu (Ú. v. EÚ C 188, s. 13).

(2) Rozhodnutie Rady 2010/386/SZBP z 12. júla 2010, ktorým sa aktualizuje zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú články 2, 3 a 4 spoločnej pozície 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom (Ú. v. EÚ L 178, s. 28).

(3) Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 610/2010 z 12. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 1285/2009 (Ú. v. EÚ L 178, s. 1).

(4) Spoločná pozícia Rady 2001/931/SZBP z 27. decembra 2001 o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom (Ú. v. ES L 344, s. 93; Mim. vyd. 18/001, s. 217).

Žaloba podaná 14. septembra 2010 — Maďarsko/Komisia

(Vec T-407/10)

(2010/C 317/61)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Maďarská republika (v zastúpení: M. Fehér a K. Szíj-jártó, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobkyne

— zrušiť článok 1 ods. 3 a 4, ako aj prílohu II rozhodnutia Komisie K(2010) 4593 z 8. júla 2010 o veľkom projekte s názvom „modernizácia železničnej trate Budapešť — Kelenföld Székesfehérvár — Boba, prvá časť, prvá etapa“, ktorý je súčasťou operačného programu „Doprava“, ktorý stanovuje štrukturálnu podporu v Maďarsku prostredníctvom Európskeho fondu regionálneho rozvoja a Kohézneho fondu, v rozsahu, v akom tieto ustanovenia definujú maximálnu sumu, na ktorú sa vzťahuje miera spolufinancovania takým spôsobom, že z oprávnených výdavkov sú vylúčené niektoré výdavky súvisiace s platbami dane z pridanej hodnoty,

— zaviazat Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa čiastočne spochybňuje rozhodnutie Komisie K(2010) 4593 z 8. júla 2010 o veľkom projekte s názvom „modernizácia železničnej trate Budapešť — Kelenföld Székesfehérvár — Boba, prvá časť, prvá etapa“, ktorý je súčasťou operačného programu „Doprava“, ktorý stanovuje štrukturálnu podporu Únie z Európskeho fondu regionálneho rozvoja a Kohézneho fondu v rámci konvergenčného cieľa. Týmto rozhodnutím Komisia schválila poskytnutie finančného príspevku z Európskeho fondu regionálneho rozvoja a Kohézneho fondu na tento veľký projekt. Navyše sa Komisia domnievala, že v prípade tohto sporného veľkého projektu suma dane z pridanej hodnoty nemôže byť zahrnutá do výpočtu maximálnej sumy, na ktorú sa vzťahuje miera spolufinancovania uplatňovaná operačným programom.

V odôvodnení žaloby žalobkyňa uvádza, že Komisia napadnutým rozhodnutím porušila právo Únie, najmä článok 56 ods. 4 nariadenia (ES) č. 1083/2006 ⁽¹⁾ a článok 3 nariadenia (ES) č. 1084/2006 ⁽²⁾.

Podľa žalobkyne článok 3 písm. e) nariadenia (ES) č. 1084/2006 totiž jednoznačne stanovuje, že na vratnú daň z pridanej hodnoty nemožno poskytnúť príspevok z Kohézneho fondu. Žalobkyňa zastáva názor, že z tohto ustanovenia nesporne vyplýva, že daň z pridanej hodnoty, ktorú nemožno odpočítať, je oprávneným výdavkom. V dôsledku toho Komisia teda z poskytnutia príspevku nemohla vylúčiť uvedenú daň z pridanej hodnoty, pretože príjemca veľkého projektu, na ktorého sa napadnuté rozhodnutie vzťahuje (Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zártkörűen Működő Részvénytársaság — národná spoločnosť pre rozvoj infraštruktúry, ďalej len „NIF“), nie je zdaniiteľnou osobou v predpisoch Únie a vnútroštátnych predpisov o dani z pridanej hodnoty, a z tohto dôvodu nemá nárok na odpočet dane zaplatenej na vstupe.

Okrem toho žalobkyňa vytyka Komisii, že zasiahla do právomocí členských štátov priznanej článkom 56 ods. 4 nariadenia č. 1084/2006, keďže považovala za neoprávnené výdavky tie výdavky, ktoré boli zaradené v nariadení č. 1084/2006 k neoprávneným výdavkom, ale v príslušných vnútroštátnych predpisoch výslovne patrili k oprávneným.

Žalobkyňa poukazuje aj na to, že prístup Komisie, podľa ktorého príjemca zaťažený daňou z pridanej hodnoty má „nárok na odpočet“ prostredníctvom dane z pridanej hodnoty vyrubenej spoločne s mýtom prevádzkovateľom príjemcu vybudovanej infraštruktúry, je extenzívnym výkladom pojmu „vratná daň z pridanej hodnoty“ uvedeného v článku 3 písm. e) nariadenia č. 1084/2006, ktorý odporuje zneniu tohto ustanovenia a je v rozpore aj s predpismi o dani z pridanej hodnoty obsiahnutými v práve Únie. Podľa žalobkyne príjemca, ktorý buduje infraštruktúru a zriaďuje spoločnosti, ktoré budú zabezpečovať jej prevádzku po dokončení, sú navzájom nezávislí a sú navzájom nepriamo prepojení na základe relevantných právnych ustanovení a nie v dôsledku činnosti, ktorá nemá ekonomický charakter. Vzhľadom na to žalobkyňa uvádza, že príjemca je povinný skutočne a definitívne zaplatiť daň z pridanej hodnoty na vstupe.

Napokon sa žalobkyňa domnieva, že ani znenie nariadenia č. 1083/2006 a ani znenie nariadenia č. 1084/2006 neumožňujú výklad, podľa ktorého by sa Komisia pri rozhodovaní o oprávnenosti výdavkov vrátane dane z pridanej hodnoty mohla vo svojom rozhodnutí opierať o skutočnosť, že dotknutý členský štát mohol zvoliť iné legislatívne riešenie, pokiaľ ide o realizáciu projektu a prevádzkovanie infraštruktúry. V tejto súvislosti žalobkyňa poukazuje na to, že organizácia správy infraštruktúry členských štátov a s nimi súvisiacich verejných služieb je vecou členských štátov. Žalobkyňa sa navyše domnieva, že vzhľadom na splnenie podmienok stanovených právnymi predpismi Európskej únie Komisia musí akceptovať voľbu dotknutého

členského štátu, najmä pokiaľ ide o dôsledky, ktoré vyplývajú z posúdenia oprávnenosti výdavkov podľa toho, či príjemca je alebo nie je platiteľom dane z pridanej hodnoty.

- ⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006 z 11. júla 2006, ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1260/1999 (Ú. v. EÚ L 210, s. 25).
- ⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1084/2006 z 11. júla 2006, ktorým sa zriaďuje Kohézny fond a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1164/94 (Ú. v. EÚ L 210, s. 79).

Žaloba podaná 15. septembra 2010 — Socitrel/Komisia

(Vec T-413/10)

(2010/C 317/62)

Jazyk konania: portugalcina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Socitrel — Sociedade Industrial de Trefilaria, S.A. (São Romão de Coronado, Portugalsko) (v zastúpení: F. Proença de Carvalho a T. de Faria, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobkyne

- čiastočne zrušiť články 1 a 2 rozhodnutia Komisie z 30. júna 2010 týkajúceho sa konania o uplatnení článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody EHP (vec COMP/38.344 — Predpínacia oceľ) v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne,
- podstatne znížiť uloženú pokutu,
- zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Rozhodnutie napadnuté žalobkyňou je rovnaké ako sporné rozhodnutie vo veci T-385/10, ArcelorMittal Wire France a i./Komisia.

Žalobkyňa uvádza nasledujúce žalobné dôvody:

- i) vážny nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia spôsobujúci porušenie článku 296 ZFEÚ, porušenie zásady legitímnej dôvery pri uplatnení pokuty a to porušením práva žalobkyne na obhajobu v súvislosti s výpočtom pokuty, ktorá jej bola uložená,